

VARGA SÁNDOR VERSEI

EST

Születésnapomra

szurkos sötét
est folyik szét
vastagon

lerakódik
bennem is és
hallgatom

miként jajgat
testemben a
fájdalom

tűröm és
hallgatom

de hagyom
hogy múltjon el
ismét a napom

A BÉKÉS ÉLETÉRT

a fehér papír-hó
takaró
alatt szó-mag
a szótag

hangok harangjai
a békés életért
szólnak
mit rég vártunk
mint tél után a tavaszt
mely fákat
virágba fakaszt

SZÉTOSZTOM MAGAM

itt az élet csupa kelés daganat
szétosztom hát köztetek én magamat
míg tévelygünk botladozva szanaszét
körülvesz bennünket a vaksötét
és bűneinknek árnya

egyedül az ember
oly esendő
oly árva

szétosztom hát magam köztetek
hogy ne legyenek győztesek és vesztesek
míg tévelygünk botladozva szanaszét
és áhítattal mormoljuk az ígét
igaz megváltóra várva

egyedül az ember
oly esendő
oly árva

szétosztom hát magam köztetek
mielőtt kilincse csuknám a tegnapot
míg tévelygünk botladozva szanaszét
belső fényünk csillaga majd felragyog
vagy reméljük hogy hátha

egyedül az ember
oly esendő
oly árva

szétosztom hát magam köztetek
leszek mindenkinek társa

Ó MILY KEVÉS

ó mily kevés
az őszinte szó
a simogató
a vigasztaló
a megnyugtató
a biztató
az erőt adó

minden csak játék
önző a való
és képmutató

közben lassan
fogyasztjuk utunk
magunktól
és egymástól is
egyre távolabb jutunk

s ez vajon így a jó

de kinek